یادداشت

اثرات احداث باغات دیم بر منابع آب حوضه‌های آبریز

عباس جنگی‌مرنی*

● به‌تازگی مرکز مطالعات استراتژیک ریاست‌جمهوری، نشستی را با عنوان «امنیت آب و غذا در برنامه‌های پنج‌ساله توسعه» برگزار کرد. یکی از مباحث اصلی این نشست، تأثیر سوء احداث باغات دیم بر منابع آب بود و شرکت‌کنندگان در آن، نقطه‌نظرات و دغدغه‌های خود را درباره اجرای یکی از بندهای قانون برنامه ششم توسعه بیان کردند. این اولین‌بار نیست که در قوانین و مقررات کشور، تکالیف متضاد با مدیریت پایدار منابع آب و محیط زیست تصویب و عملیاتی می‌شود. پیشنهاد، تصویب و اجرای بند پ ماده ۳۱ قانون برنامه ششم توسعه در راستای احداث ۵۰۰ هزار هکتار باغات مثمر دیم در اراضی شیب‌دار کشور، ابهامات و نقدهای جدی و متعددی را در میان جامعه و کارشناسان و البته فضای رسانه‌ای کشور به دنبال داشته است.

بر اساس اطلاعات ارائه‌شده از سوی وزارت جهاد کشاورزی، به‌عنوان مجری و متولی اجرای این طرح، قرار است در سال‌های اجرای برنامه ششم توسعه کشور، در اراضی سرشاخه‌های رودخانه‌های با استعداد بارندگی بیش از ۴۰۰ میلی‌متر در سال و در سطح استان‌های مختلف، ۵۰۰ هزار هکتار از مراتع و اراضی به باغات دیم تبدیل شود. همچنین برای متقاضیان به ازای هر هکتار، حدود ۸۰ میلیون ریال وام از طریق وزارت جهاد کشاورزی اعطا می‌شود. برای اجرای طرح یادشده، حدود ۶۵۰ هزار هکتار عرصه‌های مستعد در حوضه آبریز رودخانه‌های ایران شناسایی و تعیین شده است.

با تحلیل رابطه آب، خاک و گیاه، واضح است باغات دیم مثمر در بالادست حوضه‌های آبریز، دارای تبخیر و تعرق و مصرف آب هستند. اکنون سرشاخه‌های رودخانه کر در استان فارس به‌عنوان یک تجربه پیش‌رو و یکی از مثال‌های عینی، جلوی چشمان کارشناسان منابع آب و کشاورزی است. از سال ۱۳۷۲ تاکنون احداث باغات در سرشاخه‌های حوضه آبریز رودخانه کر سرعت گرفته و رواناب سطحی را در این حوضه آبریز به‌شدت کاهش داده است. به تبع آن، منابع آب زیرزمینی نیز دچار نقصان شده است؛ به‌طوری‌که درحال‌حاضر حقابه‌داران پایین‌دست، امکان کشاورزی در اراضی خود را ندارند.

در این رابطه یک پرسش اساسی این است که آیا می‌توان حقوق قانونی مصرف‌کنندگان پایین‌دست رودخانه‌ها را که طبق مقررات جاری عموما حقابه‌دار هستند، با احداث این باغات و تصرف غیرمستقیم آب، از بین برد و طرح‌های قبلی کشاورزی، صنعتی و... در پایاب رودخانه‌ها را دچار کمبود آب کرد؟

درحال‌حاضر، آیا اساسا آب اضافه‌ای در حوضه‌های آبریز رودخانه‌های ایران وجود دارد که در سرشاخه‌های آنها باغ مثمر دیم احداث شود؟ تبدیل مراتع به باغات دیم، چه آثار و تبعات سوئی را بر توسعه پایدار، زیست‌بوم و طبیعت هر استان و منطقه خواهد داشت؟ اکنون در پایین‌دست اغلب حوضه‌های آبریز مانند بختگان، هلیل‌رود، زاینده‌رود، حبله‌رود و کشف‌رود، آب کافی برای کشت اراضی حقابه‌داران نیست. درحال‌حاضر، اغلب اراضی پایین‌دست رودخانه‌ها یا کشت نمی‌شوند یا با کم‌آبیاری، کشاورزی می‌شوند.

به نظر می‌رسد طراحان بدون پاسخ علمی و دقیق به سؤال‌ها و ابهامات موجود و تبیین کامل تأثیرات احداث این باغات دیم بر منابع آب و محیط زیست حوضه‌های آبریز، با سرعت در حال اقدام برای توسعه و احداث باغات دیم مثمر در سرشاخه رودخانه‌های بحران‌زده ایران هستند. آیا این ظلم به رودخانه‌های اغلب کم‌آب یا خشک کشورمان نیست؟ باید برای حفظ منافع ملی و جلوگیری از تخریب بیشتر منابع آب و محیط زیست حوضه‌های آبریز کشور، پاسخ ابهامات زیر کاملا روشن و از سوی مراجع علمی و فنی مطالعه و شفاف شود:

۱- درباره نتایج تخریب مراتع مستعد بالادست رودخانه‌ها و دست‌کاری خاک آنها در فرایند احداث و بهره‌برداری از این باغات، ارزیابی جامعی شده است؟

۲- آبی که باغات جدید استفاده خواهند کرد، درحال‌حاضر به چه مصرفی می‌رسد؟

۳- با احداث این باغات، چه تعداد کشاورز و چه میزان اراضی حقابه‌داران یا مشترکان قدیمی‌تر در پایین‌دست حوضه‌های آبریز با کمبود یا نبود امکان تأمین آب مواجه می‌شوند؟

۴- چه میزان آب از تغذیه آبخوان‌های هر حوضه آبریز کاهش می‌یابد؟

۵- چه حجم آبی از ورودی آب به تالاب یا بازه انتهایی رودخانه یا سدهای حوضه آبریز و نیز از رواناب‌های رودخانه‌های آن حوضه کاسته می‌شود؟

۶- به‌طور کلی، آبی که با اجرای بند پ ماده ۳۱ قانون برنامه ششم توسعه کشور مبنی بر احداث ۵۰۰ هزار هکتار باغ در اراضی شیب‌دار، مصرف می‌شود الان چه سرنوشتی دارد و اکنون در کجای بیلان منابع آب هریک از حوضه‌های آبریز ایران قرار دارد؟

*کارشناس مدیریت منابع آب

عکس: امیر جدیدی، شرق

وزیر کشاورزی: خدا مرا نیامرزد اگر بخواهم به کسی توهین کنم

پاسخ آقای وزیر

وزیر قصد توهین به بنده را نداشته است

محمد مساعد: با هر جمله عذرخواهی می‌کرد و پیاپی به نشانه عذرخواهی به صورتش دست می‌کشید، پیشانی نماینده مجلس را می‌بوسید و خواهش می‌کرد اجازه بدهند وزیر پاسخی به سؤالش بدهد؛ پاسخش اما درباره واردکنندگان با مزاح وزیر همراه شد. همین مزاح وزیر کشاورزی کافی بود تا در عرض کمتر از یک روز صدها هزار نفر در فضای مجازی ویدئوی گفت‌وگوی کوتاه وزیر جهاد کشاورزی و کشاورز گیلانی را دست‌به‌دست کنند و موافقان و مخالفان رفتار وزیر به صف شوند.

سبوس داغ شد

در دو روز گذشته، ویدئویی از گفت‌وگوی یک کشاورز گیلانی و محمود حجتی، وزیر جهاد کشاورزی، در فضای مجازی به‌صورت گسترده منتشر شد. در این ویدئو که محمود حجتی، وزیر کشاورزی، مصطفی سالاری، استاندار گیلان، مهرداد بائوج لاهوتی، نماینده لنگرود و اسدالله عباسی، نماینده رودسر و املش در مجلس شورای اسلامی در آن حضور دارند، یک کشاورز معترض به نام «علی» خطاب به وزیر کشاورزی می‌گوید: «آقای وزیر محترم، این را می‌خواهم عرض کنم، عذر می‌خواهم، چرا باید برنج ما -الحمدلله و به شکر خدا- به لطف دولت جمهوری اسلامی روزبه‌روز قیمتش پایین بیاید و تنها محصولی است که قیمتش کم می‌شود. هدف دولت و وزیر محترم -رک به شما بگویم- باید نابودی کشاورز و کشاورزی باشد». در این قسمت از ویدئو بائوج لاهوتی، نماینده لنگرود تلاش می‌کند از ادامه سخنان کشاورز جلوگیری کند اما او ادامه می‌دهد: «ببخشید آقای مهندس، چرا اینقدر واردات بی‌رویه برنج؟ اینها کی هستند؟ این آقازاده‌ها کی هستند؟ این حضرات چه کسانی هستند؟ فقط یک جمله به من جواب بده» در اینجا نیز اعتراضاتی از اطراف صورت می‌گیرد تا سخنان کشاورز را متوقف کند، اما او همان‌طور که به صورت خودش به نشانه عذرخواهی دست می‌کشد، پیشانی لاهوتی را که در حال خندیدن است، می‌بوسد و ادامه می‌دهد: «چرا قیمت برنج باید سیر نزولی داشته باشد؟» در ادامه، وزیر و استاندار گیلان لبخندزنان قصد عبور از کشاورز را دارند که او سؤال خود را دوباره با عذرخواهی تکرار می‌کند که وزیر درحال عبور پاسخ می‌دهد: «بالا می‌رود» و از کنارش رد می‌شود. در ادامه مدیر کارخانه سبوس دخالت می‌کند و می‌گوید: «علی آقا، به همت وزیر محترم جلوی واردات گرفته شده است. در جریان باش» اما «علی» ادامه می‌دهد: «تی‌بلامیس، چرا قیمت برنج پایین می‌آید؟ من جوشی نیستم»، وزیر پاسخ می‌دهد: «خیلی جوشی نیستی؟» در اینجا صدایی از پشت دوربین شنیده می‌شود که خنده‌کنان می‌گوید: «یه کم از این سبوس‌ها بهش بدید بخوره» و وزیر تکرار می‌کند: «از این سبوس‌ها یه کم بهش بدید بخوره»، جمله‌ای را چند نفر در جمع خنده‌کنان تکرار می‌کنند. در ادامه جملات آخر کشاورز درباره کاهش دو، سه هزار تومانی قیمت برنج که با چاشنی قسم به خدا همراه است، ناتمام می‌ماند و وزیر و استاندار و نمایندگان از صحنه دور می‌شوند.

پس‌لرزه‌ها

همین ویدئوی یک دقیقه و ۴۰ثانیه‌ای کافی بود تا واکنش‌های مختلفی در فضای مجازی شکل بگیرد. در ساعات ابتدایی برخی رسانه‌های محلی در گیلان به انتشار این ویدئو پرداختند و اعتراضاتی به آن کردند. دراین‌بین، چند رسانه نیز به حمایت از وزیر مطالبی را منتشر کردند که رسانه متعلق به مشاور رسانه‌ای استاندار گیلان شاخص‌ترین آنها بود. واکنش‌ها اما در حد رسانه‌ها متوقف نماند و پای نمایندگان گیلان در مجلس شورای اسلامی را نیز به میان آورد. محمدصادق حسنی، عضو کمیسیون کشاورزی مجلس و نماینده مردم رشت، در واکنش به این فیلم کوتاه گفت: «اگر کسی در هر جایگاهی چنین جسارتی به کشاورز زحمتکش من کند، یک گونی از همان سبوس‌ها را تقدیمش می‌کنم. خداوند کریم در قرآن می‌فرمایند: «انَّ اکرمکم عندالله اتقیکم» همه ما انسان‌ها با هم برابریم و حق توهین به یکدیگر را نداریم و معیار برتری افراد تقوای آنهاست. پیامبر فرمودند که دست کشاورزان را می‌بوسند. مطمئن باشید که پاسخ مناسبی در مجلس به او خواهیم داد». مهرداد لاهوتی، عضو کمیسیون برنامه، بودجه و محاسبات مجلس و نماینده مردم لنگرود اما نظر دیگری داشت و در واکنش به این اتفاقات گفت: باتوجه به اینکه از آقای حجتی در موارد دیگر انتقاد دارم اما در انتشار این فیلم یک ظلم در حق او صورت گرفته است، زیرا وزیر کشاورزی هیچ‌گونه توهینی به این کشاورز نکرده است. رئیس کارخانه در حین بازدید توضیحاتی داد که این سبوس تولیدی می‌تواند در اخلاق و رفتار انسان مؤثر باشد، وزیر نیز در صحبت خود با این کشاورز تنها یک مزاح کرد. در ادامه نیز فیلمی از گفت‌وگوی دقایق پیش از اعتراض کشاورز گیلانی بر روی خروجی رسانه‌ها قرار گرفت که در آن رئیس کارخانه تولید سبوس درباره خواص سبوس برنج به وزیر کشاورزی توضیحاتی می‌دهد و وزیر کشاورزی نیز تأکید می‌کند که هماهنگ خواهد کرد تا صداوسیما چند رپورتاژ فنی از این کارخانه و خواص سبوس تهیه کند.

واکنش وزیر

با انتشار وسیع فیلم یک دقیقه‌ای گفت‌وگوی وزیر و کشاورز گیلانی و گسترش اعتراضات در فضای مجازی، بالاخره وزیر کشاورزی واکنش نشان داد و پیامی کوتاه در خروجی سایت وزارتخانه قرار گرفت. در پیام حجتی آمده بود: «خدا نیامرزد حجتی را اگر خدای‌نکرده شائبه توهین به بندگان خدا را در سر خود بپروراند؛ چه رسد به کشاورز دلسوخته و زحمتکشی که تلاش می‌کند افت قیمت حاصل تلاش سالانه محصولش (برنج) را به گوش مسئولان برساند».

ویدئوی سوم

در ادامه واکنش‌ها به انتشار آن فیلم، مهدی لطفی، مجری صداوسیمای مرکز گیلان، ویدئویی در صفحه اینستاگرام خود منتشر کرد و یک دقیقه با «علی‌عابد چافی»، کشاورز گیلانی معترض در آن فیلم مشهور، گفت‌وگو کرد که در سایت خبری متعلق به مشاور رسانه‌ای استاندار گیلان منتشر شد. در این ویدئوی یک‌دقیقه‌ای علی‌عابد می‌گوید: «مدیرعامل محترم این شرکت درباره فواید سبوس برنج توضیحاتی برای وزیر محترم عرض کردند؛ ازجمله این فواید ضداسترس و التهاب بود. آقای وزیر محترم چون دید من تندتند صحبت می‌کنم و ممکن است استرس و التهاب داشته باشم، به مدیر کارخانه گفت: یک مقدار از این سبوس‌ها بدهید این کشاورز بخورد. استنباط من این است که وزیر قصد توهین به بنده را نداشته است». در این ویدئو علاوه بر کشاورز گیلانی، رئیس کارخانه تولید سبوس هم حضور داشت و سخنان او را با سرتکان‌دادن‌های مکرر تأیید می‌کرد. ویدئویی که باز هم نه گستردگی انتشار ویدئوی اول را داشت و نه توانست تأثیری بر حجم انتقادات بگذارد.

نوشدارو پس از مرگ سهراب

در شرایطی که محمود حجتی در حاشیه بازدید از پروژه‌های بخش کشاورزی استان گیلان از ادامه ممنوعیت واردات برنج با هدف حمایت از تولید داخلی این محصول استراتژیک خبر داد، گفت: «تا زمانی که بازار برنج از رکود خارج نشود، ثبت سفارش واردات انجام نخواهد شد». بررسی‌های «شرق» نشان می‌دهد همین حالا نیز این ممنوعیت بیشتر رنگ و بوی نوشدارویی پس از مرگ سهراب دارد و واردات صورت‌گرفته در هشت‌ماهه ابتدایی سال جاری و پیش از ممنوعیت واردات بالغ بر ۱,۰۶۶,۳۶۹,۴۱۲ کیلوگرم (بیش از یک میلیون تُن) با ارزش ۱,۰۰۶,۳۸۸,۸۵۳ دلار بوده است. این مقدار واردات در هشت‌ماهه ابتدایی سال جاری همین حالا هم ۲۷ درصد از نظر حجم و ۴۵ درصد از نظر ارزش دلاری، بیشتر از کل واردات برنج سال ۱۳۹۵ است. در سال گذشته جمعا ۸۳۹,۳۳۷,۹۴۵ کیلوگرم (۸۰۰ هزار تُن) به ارزش ۶۹۰,۰۱۸,۲۷۴ دلار برنج وارد کشور شده بود که همان مقدار هم بیش از مقدار واردات سال ۹۴ به میزان ۷۴۵۵۱۵۷۰۲ کیلوگرم (۷۰۰ هزار تُن) بود. این حجم از واردات در شرایطی اتفاق می‌افتد که هنوز برنج تولید داخل در کارخانه‌های شالیکوبی انبار است و با توجه به افت قیمت دو تا چهار هزارتومانی نسبت به گذشته در انتظار بازگشت به قیمت پیشین به سر می‌برد. از دیگر سو برنج خارجی وارداتی نیز باوجود دریافت حمایت‌های مختلف ارزی و تعرفه‌ای افزایش قیمت ۵۰۰ تا هزار تومان در هر کیلو را تجربه می‌کند و سؤال مهم «علی»، کشاورز گیلانی را به ذهن متبادر می‌کند که چه کسانی این واردات را انجام می‌دهند؟

افزایش واردات و قیمت برنج خارجی

شعبان گیلانی، مسئول کمیته تخصصی تولید، زراعت و باغبانی خانه کشاورز استان مازندران، دراین‌باره به «شرق» می‌گوید: در کنگره خانه کشاورز که چندی پیش با حضور رئیس‌جمهور برگزار شد، متوجه شدیم که وزیر صنعت، معدن و تجارت برنج را ثبت سفارش کرده است. در این کنگره با وزیر جهاد کشاورزی صحبت کردیم تا مخالفت خود را با واردات برنج اعلام کند و فردای آن روز نامه مخالفت وزیر جهاد کشاورزی با ثبت سفارش برنج به وزارت صنعت اعلام شد. درحالی‌که برنج ایرانی به دلیل قیمت تمام‌شده بالا برای فروش دچار مشکل است، مجوز افزایش قیمت برنج وارداتی نیز صادر شده است. درحال‌حاضر قیمت هر کیلوگرم برنج وارداتی ۸۰۰ تا هزار تومان افزایش یافته است. با این افزایش قیمت، واردکننده چند برابر کشاورز داخلی سود می‌کند. باید حتی اگر مجوز برای افزایش قیمت برنج وارداتی صادر می‌شود، مابه‌التفاوت این افزایش قیمت را به ازای مجوز دریافت توزیع برنج خارجی در بازار، به حساب بخش کشاورزی بریزند تا خسارات کشاورزان ناشی از فروش‌نرفتن محصول در داخل جبران شود؛ اما این کار انجام نشده است. گیلانی در توضیح وضعیت فعلی برنج در استان‌های شمالی کشور می‌گوید: در شمال کشور کارخانه‌های شالیکوبی اطلاعیه زده‌اند که برنج‌های موجود در انبار این واحدها اگر فروش نرفت، شالیکوبی‌دار هیچ مسئولیتی در قبال آسیب وارده به محصول انبارها به دلیل سیل و آب، آتش و... ندارد. برنج داخل انبارها هم که بیمه نیست و اگر اتفاقی رخ دهد، زندگی کشاورزان نابود می‌شود. به این مسائل چه کسی باید پاسخ بدهد؟ ما با دو یا سه کشتی که داریم، میزان تولید برنج را افزایش داده‌ایم. در ۸۰ درصد شالیزارهای مازندران برنج در دو کشت انجام می‌شود؛ بنابراین وضعیت تولید خیلی مطلوب است؛ ضمن اینکه زمین‌های کشت باقالی، کلزا و سبزی و صیفی نیز در کشت دوم به دلیل ورود آب سدها به منطقه، زیر کشت برنج رفته است. او در ادامه می‌گوید: دولت باید کاری کند که از محصول داخلی حمایت شود. اجازه داده‌اند برنج خارجی و داخلی مخلوط شود. بین قائمشهر و بابل تریلی‌ها برنج خارجی را حمل کرده و با برنج داخلی مخلوط می‌کنند. در نهایت به اسم برنج ایرانی وارد بازار می‌کنند. معتقدم که باید سازمان‌های نظارتی وارد عمل شوند. سازمان بازرسی کل کشور باید به‌عنوان گزارش‌دهنده وارد عمل شود. تعزیرات هم باید به شکل مخفیانه وارد شده و بررسی کند که در بازار چه می‌گذرد و این سودها به جیب چه کسانی می‌رود.

دیدگاه

لایحه بودجه ۹۷؛ از دولت پاک‌دستان تا دولت شفافیت

زهرا فریور . حقوق‌دان

● لایحه بودجه هنوز لایحه است، اما بیشتر ملت ایران به آن به چشم قانون نگاه می‌کنند؛ انگار ناخودآگاه یاد گرفته‌ایم که تسلیم سرنوشت محتوم خود باشیم، انگارنه‌انگار که مجلسی تشکیل شده است و نمایندگانی داریم، قانون اساسی داریم و... این لایحه هنوز قانون نشده است، اما ما آن را قانون می‌پنداریم و به همان سیاقی که برای مرگ خواننده لس‌آنجلسی جوک می‌سازیم! برای گرانی بنزین، بودجه‌های شخصی، عوارض خروج از کشور و... هم جوک می‌سازیم... اصلا انگار واکنش این ملت به هر پدیده‌ای طنز است!! اکنون وقت آن است که دانشگاه‌ها، رسانه‌ها و تک‌تک آحاد ملت نقدهای خود را به مفاد ناعادلانه این متن نشان دهند و در یک مطالبه ملی از نمایندگان خود بخواهند که از تصویب آن مواد خودداری ورزند... شاید که مجلس به جایگاه واقعی خود برگردد. یادم می‌آید که یک‌بار در تحقیقات خود در «روزنامه رسمی» به ماده‌واحده‌ای قانونی برخوردم مبنی‌بر اجازه استفاده از دو دستگاه خودروی پیکان توسط هیئت‌دولت برای امور مأموریت‌های محوله که به‌موجب لایحه‌ای، دولت میرحسین موسوی به مجلس تقدیم کرده بود! خنده‌ام گرفت و پیش خود گفتم اینها چه بی‌کار بوده‌اند؛ ببین وقت مجلس را صرف چه امور پیش‌پاافتاده‌ای کرده‌اند! در دهه ۶۰ دولت و مجلس جزئی‌ترین و پیش‌پاافتاده‌ترین موارد را به‌صورت قانون با عبور از کانال‌های متعدد قانونی و نظارتی شفاف‌سازی می‌کردند. شاید یکی از دلایل نبود فساد مالی در آن سال‌ها نیز همین موضوع بوده است. بسیاری از تصمیمات مندرج در لایحه بودجه فعلی در زمان دولت‌های قبل هم وجود داشته و بودجه‌هایی برای نهادها و اشخاصی که مجلس نظارتی بر نحوه هزینه‌کرد مبالغ آنها نداشته، اختصاص داده می‌شده، اما دولت‌های پیشین حتی زحمت درج آن در لایحه بودجه را به خود نمی‌دادند و به طرق دیگر با دستورهایی امکان برداشت مبالغ هنگفت از بیت‌المال فراهم می‌شد.

۵ عامل موفقیت در کسب و کارهای دانش‌بنیان

شرق: «زمان شروع، ایده، کار گروهی، نقشه راه و سرمایه، پنج عامل موفقیت در کسب‌وکارهای دانش‌بنیان هستند». مجید ناقدی‌نیا، فعال حوزه آی‌تی، با اشاره به این موضوع گفته است: زمان شروع، ایده و کار گروهی در حوزه توسعه اقتصاد دانش‌بنیان حرف اول را می‌زنند. او با بیان اینکه اگر کسب‌وکاری این اصول را رعایت کند قطعا موفق می‌شود، اضافه می‌کند: بزرگ‌ترین مسئله حوزه توسعه، این است که اول شروع می‌کنیم و بعد فکر می‌کنیم که اشتباه است. این در حالی است که تجربه نشان داده کسب‌وکاری که درست شروع نشود، موفق نمی‌شود. بدون سرمایه می‌توان کسب‌وکار خوب راه انداخت؛ اما اگر شروع آن به‌درستی نباشد، نتیجه‌ای نخواهد داشت. ناقدی‌نیا همچنین درباره نرم‌افزار ای‌آرپی برای توسعه کسب‌وکار توضیح داد: ای‌آرپی تنها نرم‌افزار صددرصد ایرانی کشور است که تمام نیازهای سازمان یا کشور اعم از حسابداری، انبارداری، پرسنلی، مدیریت فرایند و اتوماسیون‌های اداری در آن پیش‌بینی شده است. تولید این نرم‌افزار سال ۸۸ شروع شد و اولین نسخه آن اواخر سال ۹۴ ریلیز شد و از ابتدای سال ۹۵ تاکنون حدود ۸۵ کسب‌وکار مختلف از این نرم‌افزار استفاده می‌کنند. این نرم‌افزار مدیریت همه فرایندهای کسب‌وکار یک سازمان را انجام می‌دهد. وقتی ای‌آرپی روی سازمان نصب می‌شود، به نرم‌افزارهای دیگر نیاز نداریم. یک ای‌آرپی جامع می‌تواند از سرویس‌دادن به مشتری تا سرویس‌دادن به افرادی که در داخل سازمان کار می‌کنند، از سطح مدیر گرفته تا پرسنل و کارمند، در اختیار سازمان باشد. او با تأکید بر اینکه هرچه جلوتر می‌رویم رقابت در کسب‌وکار به واسطه ورود شرکت‌های خارجی و رقبای بزرگ خارجی و حتی داخلی روزبه‌روز شدیدتر و سنگین‌تر می‌شود، گفت: این مسئله موجب شده هزینه‌های یک تجارت یا کسب‌وکار روزبه‌روز مهم‌تر شود. وقتی در فضای کسب‌وکار از نرم‌افزار یکپارچه استفاده می‌کنیم، هم هزینه‌های کسب‌وکار بین ۳۰ تا ۴۰ درصد کاهش می‌یابد و هم بهره‌وری نیروی کار حداقل ۳۵ درصد افزایش می‌یابد. به آن معنا که کارمندی که امروز در دو بخش سازمان کار می‌کرده، اکنون به واسطه این نرم‌افزار می‌تواند چند حوزه متفاوت را تحت اختیار قرار دهد و در آنها کار کند؛ چون قرار نیست فرد سازمان را مدیریت کند، بلکه قرار است نرم‌افزار بگوید چه اتفاقی می‌افتد.